

CICHUSIENKO (1) *av*

Tekst nie oznacza pochyleń; o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. cichuchny.

Dem. i intens. od „cicho” ‘po kryjomu’; niepostrzeżenie: Ale gdzieście wždy byli/ namilża Pánienko/ Zeście sie nam íchronili/ bárzo ćichušieńko. PaxLiz C3.

Cf CICHUCHNO, CICHUCZEŃKO, CICHUCZKO

MM